

1234567 נספח א' 112234567

ה' אלקי השמים אשר לך חני מבית אבי וארץ מולדתי
ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לך עך את
הארץ הזאת הוא ישלה מלךך לך ניך ולקחת אשח לך בני
משם (כח, ז)

אוצר החקמה

"ילא אמר 'זאלקי הארץ', ולמעלה הוא אומר 'ואהשביעך וגוי'. אמר לו: עכשו הוא 'אלקי השמים ואלקי הארץ', שהרגלותו בפי הבריות אבל בשלהני מבית אבי היה 'אלקי השמים' ולא 'אלקי הארץ', שלא היהabei עולם מכיריהם בו, ושמו לא היה רגיל בארץ" (רש"י)
 צרייך ביאור: מה ראה אברהם לצין דוקא כאן, כשהוא שולח את אליעזר להביא אשה ליצחק, שתחילת היה הקב"ה "אלקי השמים", ורק עתה נעשה "אלקי השמים ואלקי הארץ"? אוצר החקמה

ויש לומר, שבאמירה זו ראה אברהם להסביר לאלייעזר את דרישותיו בעניין אשה ליצחק, הנראות לכארוה כסותרות: מצד אחד אברהם מצווה על אליעזר להביא אשה ליצחק דוקא מארץ מולדתו; ויחד עם זאת הוא קובע שיצחק לא יעבור לגור שם, ואף לא ייסע לשם, עד כדי אזהרה חמורה "השמר לך פן תשיב את בני שמה"⁷⁶!

והדבר מעורר תמייה: אם ישנה מעלה כה גדולה בארץ מולדתו של אברהם, שבגלה מבקש הוא להביא אשה ליצחק דוקא שם מדוע הוא שולל כל כך את האפשרות שיצחק עצמו יגור שם?

על תמייה זו משיב אברהם בדבריו על "ה' אלקי השמים":

אמנם האשה צריכה להיות "משפחתי ובית אבי", מכיוון שהם המתאים להשתדר עם יצחק; אבל יחד עם זאת, מקום מגוריهم שהוא גם מקום הולדתי אינו מתאים להיות מקום מגורי של יצחק.

והסבירה לכך לפי ש"בשלהני מבית אבי היה 'אלקי השמים' ולא

אלקי הארץ", כי "שמו לא היה רגיל בארץ", ומצב זה שורר שם עד עתה; ולכן אין זה מקום מתאים למגוריו יצחק, ועליו לגור בארץ כנען, שבה הקב"ה הוא "אלקי השמיים ואלקי הארץ". (לקו"ש חט"ו נ' 155 ואילך)

כג

אוצר החכמה

ה' אלקי השמיים (כח, ז)

"ולא אמר 'ואלקי הארץ', ולמעלה הוא אומר 'ואהבייך וגוי'. אמר לו: עכשו הוא 'אלקי השמיים ואלקי הארץ', שהרגלתו בפי הברית אבל כשהקחני מבית אבי היה 'אלקי השמיים' ולא 'אלקי הארץ', שלא היוabei עולם מכיריהם בו, ושמו לא היה רגיל בארץ" (רש"י)

צריך ביאור: מודיע מזcir רש"י גם "אלקי השמיים" והרי עניין זה אינו שייך לפעולתו של אברהם (שהרי הקב"ה היה "אלקי השמיים" גם קודם לכן), והיה לו לומר בקיצור: "עכשו הוא גם אלקי הארץ, אבל כשהקחני מבית אבי לא היה אלקי הארץ?"

ויש לומר, שאמן אברהם פעל בעיקר בארץ, אבל בזכות פעולותיו של אברהם בארץ נספה מעלה גם בהtaglot של הקב"ה ב"שמי" וועל דרך דברי חז"ל הידועים⁷⁸, שבנוניינים מסוימים אומר הקב"ה למלכים "נ לך אצל בית דין של מטה", היינו שלפי פסק הדין בארץ נקבע המצב גם בשמיים]. ולכן אמר אברהם לאלייזר "עכשו הוא אלקי השמיים ואלקי הארץ", כי גם ב"שמי" נספה מעלה על-ידי פועלתו של אברהם בארץ.

77. לכורה יש לשאול על כך: אם אמן הצליח אברהם להשפיע על הברית בארץ כנען שייהיה שם שמי שגור בפיהם מודיע לא יכח יצחקASAה מבנות הארץ? لكن מדייק רש"י וכותב "עכשו הוא אלקי השמיים ואלקי הארץ שהרגלתו בפי הברית": אמן אברהם הצליח להשפיע על יושבי הארץ, אבל ההשפעה הועילה בחיצונות בלבד, כך שהתרגלו להזכיר שם שמי בפיהם, אך לא נגרם שינוי בהתנהגותם ובפנימיותם. וכן מוטב שיצחק יכחASAה מבנות משפחתו, שתכונות טובות טbowot בנפשם.

78. דבר פ"ב. יד.

ובעובדת ה' יש לפרש, שהידioso של אברהם אינו רק בזה שהקב"ה הוא "אלקי הארץ", אלא בעיקר בזה שהוא "אלקי השמים ואלקי הארץ" במידה שווה:

אותה מدت דבקות בקב"ה השורה על האדם כשהוא עוסק בענייני "שמות" כשהוא עטור בטלית ותפילין ועומד בתפילה נדרשת ממנו גם כשהוא עוסק בעניינים ארציים, אכילה ושתייה וכיוצא בזה; באוֹתָה מידת שהוא מכיר ב"אלקי השמים", באלוהות הקיימת בעניינים רוחניים ושמימיים באוֹתָה מידת ממש עליו להכיר ב"אלקי הארץ", באלוהות הנמצאת בדברים הגשמיים.

(לקו"ש חט"ו ע' 160 ואילך; שיחת מוצש"ק פ' חי שרה תשל"ט)

כב

וְכֹל טוֹב אָדָנֵיו בְּיַדְךָ (כד, י)

"שטר מתנה כתוב ליצחק על כל אשר לו, כדי שיקפצו לשלוּחוֹ לו
בתם"-(רש"י)

מכאן יש ללמד הוראה נפלאה עד כמה צריך האב להתמסר לחינוך
בנו:

יצחק היה באותו זמן מעל גיל שלושים ושבע⁷⁹, והיה כבר מושלם בעבודת ה', שהרי עבר את נסיוֹן העקדה באופן שנאמר עליו "וַיִּלְכֹּן שְׁנֵיהֶם יְחִדְיוֹ", "בְּלֹב שְׁוֹה"⁸⁰, בדיק כמו אברהם, עד שנעשה "עולה תמיימה"⁸¹ ועם זאת המשיך אברהם לדאוג לו ולכוֹן את דרכו בחיים, עד כדי מסירת כל רכשו כדי להבטיח לבנו שידוך הגון וראוי.

(שיחת ש"פ חי שרה תשל"ל)

79. פרש"י תולדות כה, ב.

80. וירא כב, ח ובפרש"י.

81. פרש"י תולדות כו, ב.